

Den gamla lagen om funktionshinderservice – övergångsperiod till och med 31.12.2027

Klientavgifter

Handbok om funktionshinderservice
Institutet för hälsa och välfärd THL

Du läser nu en sida enligt den gamla handikappservicelagen (380/1987).

Denna lag har upphävts genom L 14.4.2023/675, som gäller fr.o.m. 1.1.2025.

I avsnittet om tidigare funktionshinderservice beskrivs tjänster enligt lagen om funktionshinderservice och lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda samt tillämpningen av lagen i praktiken. Dessutom beskrivs klientprocessen enligt den gamla lagen om funktionshinderservice.

Texten är innehåll enligt den gamla lagen om funktionshinderservice (380/1987). Det innehåll som THL producerat har publicerats i sin ursprungliga form i THL:s elektroniska Handbok om funktionshinderservice.

Innehållet enligt den gamla lagen om funktionshinderservice (380/1987) används till tillämpliga delar till utgången av övergångsperioden för den nya lagen om funktionshinderservice den 31 december 2027.

[Lag om service och stöd på grund av handikapp \(Finlex\)](#)

Klientavgifter

Personer med funktionsnedsättning betalar för allmänna social- och hälsovårdstjänster, samt för sjukvårdstjänster precis som övriga som utnyttjar tjänsterna. I stället är servicen enligt handikappservicelagen en specialservice som alla medborgare inte behöver.

Med hjälp av den service som avses i handikappservicelagen kan personer med funktionsnedsättning klara av vardagliga saker och får stöd att delta i samhällsfunktionerna, och därför är dessa tjänster i regel avgiftsfria.

Grundprinciper för klientavgifterna

Socialvårdens klientavgifter grundar sig på lagen och förordningen om klientavgifter inom social- och hälsovården (klientavgiftslagen och -förordningen).

För välfärdsområdets social- och hälsovårdstjänster kan en avgift uppbäras av den som använder servicen, om inte något annat stadgas genom lag. Avgiften får uppbäras enligt användarens betalningsförmåga.

[Klientavgiftslagen 1 § \(Finlex\)](#)

Den avgift som tas ut för servicen får vara högst lika stor som kostnaderna för serviceproduktionen. Om välfärdsområdet ordnar tjänster som köpstjänst ska användaren av tjänsten debiteras samma avgifter och ersättningar som för liknande tjänster som tillhandahålls av välfärdsområdet självt.

[Klientavgiftslagen 2 § \(Finlex\)](#)

[Klientavgiftslagen 12 § \(Finlex\)](#)

Uttag av avgift och beslut om avgift fastställd enligt betalningsförmågan

Välfärdsområdet ska ge klienten en faktura för avgiften. Av fakturan ska, förutom faktureringsuppgifterna, åtminstone framgå bland annat den service för vilken avgiften tas ut, avgiftens storlek och avgiftsgrunden, den serviceproducent som tillhandahållit den service för vilken avgiften tas ut samt kontaktuppgifterna till den aktör av vilken klienten kan begära ytterligare upplysningar.

Fakturan ska även innehålla uppgifter om huruvida avgiften som ska tas ut överstiger betalningstaket. Om avgiften överstiger betalningstaket ska fakturan dessutom innehålla information om att klienten själv ska övervaka överskridandet av betalningstaket.

Till fakturor med jämnstor klientavgift ska dessutom en anvisning om omprövningsbegäran bifogas. Anvisningen om sökande av ändring kan bifogas fakturan eller så kan den också upprättas direkt på fakturan.

Klienten ska få ett beslut om avgiften som bestämts enligt dennes betalningsförmåga. Beslutet ska innehålla information om bland annat vilken service beslutet gäller, storlek och grund för avgiften samt kontaktuppgifter till den person som ger tilläggsuppgifter. Med grund för avgiften avses den beräkning på vilken avgiften har fastställts. Dessutom ska beslutet åtföljas av en rättelseyrkandeanvisning.

[Lag om klientavgifter inom social- och hälsovården 2 a § \(Finlex\)](#)

[Lag om klientavgifter inom social- och hälsovården 2 b § \(Finlex\)](#)

Ändringssökande

Det är möjligt att begära en omprövning av klientavgifter. Vid jämnstor avgift kan omprövning begäras av fakturan och vid klientavgift som bestämts efter betalningsförmågan kan omprövning begäras av beslutet om betalningen. När det gäller den efter betalningsförmågan fastställda klientavgiften får därför omprövning inte längre begäras på fakturan.

Omprövning begärs hos välfärdsområdet. Bestämmelser om begäran om omprövning finns i förvaltningslagen.

[Lag om klientavgifter inom social- och hälsovården 15 § \(Finlex\)](#)

Nedsättning eller efterskänkande av avgift

En avgift som fastställts för socialvårdsservice och för hälsovårdsservice som bestämts enligt en persons betalningsförmåga ska efterskännas eller nedsättas om personens eller familjens försörjning eller förverkligandet av personens lagstadgade försörjningsplikt äventyras av att avgiften tas ut. Skyldigheten gäller socialtjänsternas alla avgifter, både inkomstrelaterade och jämnstora avgifter och även transporttjänsternas självriskandelar. När det gäller hälsovårdstjänster gäller den direkta skyldigheten inkomstrelaterade avgifter för hälsovårdens tjänster (långvarig anstaltsvård, fortlöpande och regelbunden hemsjukvård). Valfärdsområdet kan fatta beslut om nedsättning av även andra avgifter än de som förutsätts enligt lagen, till exempel av alla jämnstora avgifter för hälsovårdstjänster eller en del av dem.

Nedsättning och efterskänkande av avgiften i förhållande till utkomststödet ska prioriteras. Prioriteringen av nedsättningen utgör inget hinder för att bevilja utkomststöd för klientavgiften, inte heller i en situation där behandlingen av ett ärende om nedsättning och efterskänkande av klientavgiften pågår. I sitt beslutsfattande ska valfärdsområdet se till att beslutsfattandet i ärenden om nedsättning och efterskänkande av avgifter sker enligt grundlagen och förvaltningslagen utan omotiverat dröjsmål, och att klienten får ett motiverat beslut i ärendet med anvisningar om hur man begär omprövning.

Valfärdsområdet ska informera klienten om föreskrifterna för nedsättning av avgift och efterskänkande av avgifter. Informationen måste lämnas till klienten på ett tydligt och begripligt sätt innan den första servicehändelsen, i samband med det eller senast innan avgiften tas ut. I princip måste klienten få informationen innan avgiften tas ut. Klienten måste också få information om till den aktör av vilken hen kan begära ytterligare upplysningar.

[Klientavgiftslagen 11 § \(Finlex\)](#)

Avgiften kan efterskännas eller även sänkas retroaktivt. Ofta har det i praktiken förutsatts att personen med funktionsnedsättning lägger fram en grundad anledning till varför han eller hon inte har ansökt om sänkt avgift tidigare. När det gäller personer med funktionsnedsättning kan sådana grundade anledningar till exempel vara

- personens hälsotillstånd eller förändringar i det
- psykiska eller andra sociala anledningar
- ovetskap om möjligheten att ansöka om sänkt avgift

Avgiftsfri socialservice enligt specialomsorgslagen

Enligt Specialomsorgslagen är följande service avgiftsfri enligt Lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda:

- specialomsorg
- transport mellan verksamhetsenheter för en person som får specialomsorg
- andra transporter som är nödvändiga för att få specialomsorg

Uppehållet för en person med intellektuell funktionsnedsättning kan dock uppbäras en avgift fransett partiellt uppehälle för barn som inte fyllt 16 år och partiellt uppehälle för barn som får undervisning enligt 28 § i nämnda lag; till utgången av det läsår då han fyller 16 år.

[Klientavgiftslagen 4 § \(Finlex\)](#)

Avgiftsfri socialservice enligt handikappservicelagen

Enligt Handikappservicelagen är följande service avgiftsfri:

- dagverksamhet
- personlig assistans
- specialservice i anslutning till serviceboende
- rehabiliteringshandledning.

- anpassningsträning
- undersökningar som välfärdsområdet har gett en anvisning om

För ekonomiska stödåtgärder kan heller ingen avgift, med avgift jämförbar självriskandel eller annan allmän grundavgift uppbäras.

Som ett undantag kan avgift tas ut för specialkostnader för serviceboende och för personlig assistans om personen får ersättning för dem med stöd av någon annan lag.

[Klientavgiftslagen 4§ \(Finlex\)](#)

Avgiftsfri medicinsk rehabilitering

Avgiftsfria hälsovårdstjänster består bland annat av den medicinska rehabilitering som avses i 29 § i hälso- och sjukvårdslagen:

- rådgivning
- undersökning för rehabiliteringsbehov och rehabiliteringsmöjligheter
- anpassningsträning
- rehabiliteringshandledning.

Dessutom är hjälpmedel i medicinsk rehabilitering samt utprovning, nödvändigt förnyande och underhåll av sådana avgiftsfria om de inte ersätts med stöd av någon annan lag.

Avgifter för boende

Boendekostnader och klientavgifter enligt socialvårdslagen

Välfärdsområdet får debitera klienten en månadsavgift för långvarigt serviceboende med heldygnsomsorg, långvarig familjevård och långvarig slutenvård, som bestäms på basis av klientens och den eventuella makens eller sambons sammanräknade nettoinkomster per månad. Lagen föreskriver att ett minimibelopp för personligt bruk ska lämnas åt klienten.

Avgift som baserar sig på ovannämnda inkomst får inte tas ut för familjevård som ges med stöd av specialomsorgslagen eller handikappservicelagen, och inte heller för sådan rehabilitering på en institution som getts på basen av specialomsorgslagen. Om avgifterna för dessa föreskrivs särskilt.

[Klientavgiftslagen 7 c § \(Finlex\)](#)

Specialservice på serviceboende är avgiftsfri

Specialservice i anslutning till serviceboende enligt handikappservicelagen är avgiftsfri för mottagaren. I klientavgiftslagen eller förarbetet med lagen har det inte närmare preciserats vad som avses med särskild specialservice, men enligt handikappservicelagen är åtminstone följande specialtjänster avgiftsfria:

- som har att göra med assistans med boende eller i funktioner som har med boende att göra (möjlighet att förflytta sig, påklädning, personlig hygien, mathushållning och städning av bostaden)
- som behövs för att främja den boendes hälsa, rehabilitering och trivsel
- allmän service såsom hemtjänst och hemsjukvård som gör det möjligt att bo hemma, när de är nödvändiga för att förverkliga serviceboende.

[Förordning om service och stöd på grund av handikapp 10 § \(Finlex\)](#)

Välfärdsområdet får ordna serviceboende enligt handikappservicelagen på det sätt den själv bestämmer genom att beakta kraven i bland annat handikappserviceförordningen samt klientens åsikt och intresse.

Sättet serviceboende för en person med svår funktionsnedsättning ordnas eller boendeformen inverkar inte på att servicen i samband med serviceboende ska vara avgiftsfria.

Om välfärdsområdet enligt beslut och serviceplanen ordnar servicen så att serviceboendet ordnas växelvis hemma och till exempel i ett servicehus, är serviceboendet avgiftsfritt till alla delar.

Om serviceboende enligt handikappservicelagen ordnas till exempel delvis med hjälp av närståendevård och hemvård, är vården och hemvården avgiftsfria under närståendevårdarens ledighet.

Vid ett serviceboende kan avgift uppbäras för

- kostnader som normalt uppkommer för boende (till exempel hyra, avgifter för el och vatten samt andra levnadskostnader såsom råvarukostnader för mat)
- råvarukostnaderna för måltidsservicen vid serviceboendet, men inte kostnaderna för att transportera, ställa fram eller tillreda maten
- när servicen inte har att göra med serviceboendet

Klienten kan inte tvingas betala exempelvis en månatlig summa på serviceboendet för service som han eller hon i själva verket inte behöver använda eller de facto inte använder, såsom tvättservice när klienten tvättar sina kläder själv.

Avgifter för boende enligt specialomsorgslagen

Avgifter för boende enligt specialservicelagen finns beskrivet på sidan Avgifter för specialomsorgen. På sidan Avgifter för färdtjänst presenteras avgiftsfria transporter inom specialomsorgen.

Uppbärande av andra lagstiftningsenliga ersättningar

Välfärdsområdet kan uppbära en avgift för de särskilda kostnader som det medför att ordna serviceboende när personen med funktionshinder får ersättning för dessa särskilda kostnader med stöd av en annan lag. Då avses främst förmåner som bygger på lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar eller trafikförsäkringslagen. I vissa fall kan även lagstiftningen om militärolycksfall tillämpas.

Enligt lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar får en svårt skadad person ersättning för merkostnaderna för serviceboende. Ersättningen för merkostnaderna för serviceboende betalas ut till det välfärdsområdet som ordnar serviceboendet. Det är fråga om en normersättning vars belopp justeras årligen med arbetspensionsindex. Om serviceboendet medför kostnader som överskrider denna normersättning, ersätts de inte av försäkringen.

[Lag om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar 93 § \(Finlex\)](#)

[Lag om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar 143 § \(Finlex\)](#)

[Handikappservicelagen 15 § \(Finlex\)](#)

Enligt den etablerade tillämpningspraxisen för trafikförsäkringen ersätts merkostnader för serviceboende högst till det dubbla beloppet av den högsta klassen på trafikförsäkringens vårdstöd. Denna andel betalas ut till det välfärdsområde som ordnar serviceboendet. Enligt trafikskadenämndens utlåtande (12.9.1996/LV 94/1231) betalas dessutom vårdbidrag enligt klass II ut från trafikförsäkringen för skadade som serviceboende ordnas åt när den vårdbidragsklassificering som infördes 2003 tillämpas i fallet. När serviceboende ordnas med hjälp av en personlig assistent ingår assistentkostnaderna i normersättningen för merkostnaderna för serviceboende, så de ersätts inte separat.

När välfärdsområdet får ersättningar från försäkringsbolag som riktar sig till samma ändamål som den service som ordnas, ska välfärdsområdet beakta

- tillgången på boendeservice och deras karaktär
- skadans natur och den funktionshindrede personens hjälpbehov

[Handikappservicelagen 15 § \(Finlex\)](#)

Avgifter för sjukvårdstjänster vid serviceboende

Om en person behöver sjukvårdstjänster vid serviceboende är det väsentligt när man bedömer om de ska vara avgiftsfria/avgiftsbelagda tjänsterna främjar den funktionshindrede personens möjlighet att klara sig hemma och möjligheten till serviceboende.

Om en person med funktionsnedsättning som omfattas av serviceboende behöver sjukvård till exempel på grund av en olycka, en plötslig sjukdomsattack eller någon annan situation som kräver sjukvård, tillämpas bestämmelserna om klientavgifter i klientavgiftslagen.

Om personen behöver sjukvårdstjänster utanför serviceboendet uppbär hälsovårdscentralen eller specialsjukvården den avgift som klientavgiftslagen fastställer.

Om vård som ersätter serviceboende ordnas vid en enhet inom hälso- och sjukvården är det inte fråga om service utan sjukvård som grundar sig på en läkares beslut. Då kan en avgift uppbäras för denna ersättande sjukvård i enlighet med klientavgiftslagen.

Avgifter för specialomsorgen

Med stöd av lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda är specialomsorg och transport till specialomsorg avgiftsfria.

Med specialomsorg avses vård, omsorg och handledning samt övriga tjänster enligt specialomsorgslagen. Den är avgiftsfri med stöd av lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (klientavgiftslagen).

Uppehålle inom specialomsorgen

Det går att uppbära en avgift för uppehållet för en person med intellektuell funktionsnedsättning (utvecklingsstörning). Ett undantag är partiellt uppehålle för barn som inte fyllt 16 år och för barn, som erhåller i lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda avsedd undervisning, fortgår det avgiftsfria partiella uppehållet till utgången av det läsår, under vilket barnet fyller 16 år. För detta uppbärs ingen avgift.

[Klientavgiftslagen 4 § \(Finlex\)](#)

Begreppet uppehålle och partiellt uppehålle är inte närmare definierat i klientavgiftslagstiftningen eller specialomsorgslagen. I förarbetet till specialomsorgslagen konstateras bland annat att en avgift måste uppbäras för uppehålle för att man ska uppfylla principen om normalitet, till exempel kostnader för utgifter för vanliga boende-, mat- och andra motsvarande utgifter såsom el- och vattenförbrukning.

I sitt avgörande HFD:2014:186 konstaterar högsta förvaltningsdomstolen att specialomsorg också omfattar matlagning med klienten när det är inskrivet i specialomsorgsprogrammet. Enligt HFD kan en avgift för uppehålle gällande måltidsservice uppbäras i situationer där specialomsorgen för klienten i praktiken inte omfattar deltagande i matlagning och det inte är inskrivet i specialomsorgsprogrammet. Med deltagande i matlagning avses också att assistera klienten i matlagningen.

I situationer där en avgift för uppehålle för måltidsservice kan uppbäras anses förutom råvarorna och kostnader för förvaring och tillredning av maten, såsom kostnader för vatten, energi, underhåll, transport och arbetskraft höra till uppehållet.

[HFD:2014:186 Årsboksbeslut \(Finlex\)](#)

Den avgift som tas ut för uppehållet får vara högst lika stor som kostnaderna för att producera servicen. Välfärdsområdet kan också om den så vill uppbära en lägre avgift än så.

[Klientavgiftslagen 2 § \(Finlex\)](#)

Storleken på avgifterna som uppbärs

Avgifterna för uppehålle i samband med specialomsorg för personer med funktionshinder fastställs i 4 § 1 mom. 2 punkten i klientavgiftslagen.

[Klientavgiftslagen 4 § \(Finlex\)](#)

För uppehålle vid långvarig institutionsvård kan en avgift som fastställs enligt 7 c § i klientavgiftslagen uppbäras. Avgiften bestäms enligt betalningsförmågan.

[Klientavgiftslagen 7C § \(Finlex\)](#)

För uppehålle vid kortvarig institutionsvård kan en avgift enligt 12 § i klientavgiftsförordningen uppbäras och för rehabiliteringsvård som ges som specialomsorg en avgift enligt 14 § i klientavgiftsförordningen.

[Klientavgiftsförordningen 12 § \(Finlex\)](#)

[Klientavgiftsförordningen 14 § \(Finlex\)](#)

Inom öppenvården (till exempel dagverksamhet eller familjevård för en person över 16 år) kan en avgift för uppehälle uppbäras som högst motsvarar kostnaderna för att producera servicen. Enligt kommunförbundet är måltiderna och avgifterna för dem inom dag- och arbetsverksamheten jämförbara med vanliga matutgifter som uppkommer för alla oberoende av intellektuell funktionsnedsättning. Till de kostnader som ligger till grund för måltidsavgiften hör således de råvaror som behövs för matlagningen och kostnaderna som matlagningen och förvaringen medför. Till de kostnader som ligger till grund för måltidsavgiften hör således också kostnader för arbetskraft, vatten, energi och transporter.

[Klientavgifter för omsorger om utvecklingsstörda. \(Kommunförbundet.fi\)](#)

Avgifterna ska i regel bara fastställas enligt den verkliga förbrukningen. Det går inte att uppbära avgift för uppehälle som personen inte utnyttjar. Om till exempel service för tvättstuga ingår i serviceboendet men personen inte utnyttjar den kan ingen avgift uppbäras för servicen. Avgifterna för köpta tjänster uppbärs på samma grunder som motsvarande tjänster som välfärdsområdet själv producerar.

Avgifter för färdtjänst

Service som stöder rörlighet enligt socialvårdslagen

Välfärdsområdet kan uppbära en avgift för service som stöder rörlighet enligt socialvårdslagen i enlighet med de allmänna bestämmelserna i klientavgiftslagen.

Självrisk för färdtjänst enligt handikappservicelagen

För färdtjänst enligt handikappservicelagen kan välfärdsområdet av en person med svår funktionsnedsättning uppbära en avgift som högst motsvarar avgiften för den kollektivtrafik som är tillgänglig på orten. I första hand fastställs avgiften enligt taxan för busstrafiken. Välfärdsområdet kan också uppbära en jämförbar skälig avgift om det inte ordnas någon busstrafik eller annan kollektivtrafik på kommunens område. Avgiften kan till exempel vara taxan för kollektivtrafiken på närmaste ort eller i närmaste region.

[Klientavgiftsförordningen 6 § \(Finlex\)](#)

Syftet med klientavgiftens självrisk för färdtjänst är att de som utnyttjar färdtjänst ska vara i samma ekonomiska ställning som dem som använder kollektivtrafik. Lagstiftningen och rättspraxisen ger inte alltid ett tydligt svar på om självriskandelen för färdtjänstavgiften enligt handikappservicelagen ska motsvara priset för en enkel biljett, priset för en resa med seriebiljett eller till exempel priset på en seriebiljett för 30 dygn. Välfärdsområdet kan inte besluta att självriskandelen är en viss procentandel av totalkostnaderna för resan. I bedömningen ifall avgifterna för färdtjänst är skäliga ska även kostnader för att beställa taxi tas i beaktande. De kostnader som uppstår då servicen utnyttjas får i själva verket inte överskrida maximibeloppet för den skäliga avgift som föreskrivs i klientavgiftsförordningen.

I färdtjänst ingår även ledsagartjänst när personen med funktionsnedsättning behöver hjälp av en annan person på resan. Om välfärdsområdet har fattat beslut att ledsagartjänst är en del av färdtjänsten, kan den inte uppbära en separat avgift för ledsagartjänsten. Färdtjänstresan är avgiftsfri för ledsagaren.

Ersättning åt person med funktionsnedsättning

Välfärdsområdet kan ersätta klienten för de kostnader färdtjänst medför genom att ordna resan med till exempel taxikort eller taxisedlar. Välfärdsområdet kan också ersätta kostnaderna i efterhand. Välfärdsområdet ska dock se till att en person med en svår funktionsnedsättning faktiskt kan använda den färdtjänst han eller hon har beviljats.

[HFD/KHO 18.11.2015. T 3341 \(Finns endast på finska, pdf 85,9 kb\)](#)

Om välfärdsområdet har fastställt en övre gräns för ersättningen får denna övre gräns för kostnaderna inte hindra den individuella behovsprövningen. I beslutsfattandet om individuell behovsprövning ska man dessutom beakta att de rättigheter en person med en svår funktionsnedsättning har enligt handikappserviceförordningen uppfylls till exempel för rekreationsresor eller arbets- och studieresor.

Välfärdsområdet har ingen skyldighet att ersätta kostnader för användning av egen bil som färdtjänst enligt handikappservicelagen.

Avgiftsfria transporter inom specialomsorgen

För en person som omfattas av specialomsorgen ska följande ordnas:

- transporter mellan verksamhetsenheter och
- andra transporter inom specialomsorgen

Det välfärdsområde som ordnar specialomsorgen skall se till att nödvändiga transporter finns för specialomsorgen, samt stå för de kostnader de medför. Dessa specialomsorgens transporter är avgiftsfria för klienten. För dessa tas inte någon självriskandel.

[Specialomsorgsförordningen 3 § \(Finlex\)](#)

[Specialomsorgslagen 39 § \(Finlex\)](#)

[Klientavgiftslagen 4 § \(Finlex\)](#)

Med verksamhetsenhet avses välfärdsområdets enheter där personen får specialomsorg (till exempel dagverksamhetsenhet och boendeenhet). Om en person med utvecklingsstörning bor i en privat bostad ska resorna mellan hemmet och verksamhetsenheten ordnas som andra transporter som är nödvändiga för att få specialomsorg.

Transporter i samband med småbarnspedagogik

Utgångspunkten är att föräldrarna transporterar sitt barn till småbarnspedagogiken på egen bekostnad.

Om det ordnas dagvård som rehabiliterande dagvård enligt specialomsorgsprogrammet för ett barn, är utgångspunkten att transporterna är avgiftsfria.

Transporter i samband med förskoleundervisning

Inom förskoleundervisningen, liksom inom grundläggande utbildning, har utbildningsanordnaren skyldighet att ordna de transporter som behövs för att ordna elevens undervisning, oberoende av resans längd, om eleven på grund av skada eller sjukdom behöver transport.

Avgiftsfri transport kan ordnas

- hemifrån direkt till förskoleundervisningen eller
- från dagvården till förskoleundervisningen eller
- från förskoleundervisningen hem eller till dagvården

[Lag om grundläggande utbildning 32 § \(Finlex\)](#)

Transporter för barn i grundläggande undervisning

Utbildningsanordnaren har en skyldighet att ordna de transporter som behövs för att ordna elevens undervisning oberoende av resans längd om eleven på grund av skada eller sjukdom behöver transport.

[Lag om grundläggande utbildning 32 § \(Finlex\)](#)

Enligt lagen om grundläggande utbildning ska man se till att en elev som har rätt till stöd för skolresor också kan använda den för eftermiddagsverksamhet.

[Lag om grundläggande utbildning 48b § \(Finlex\)](#)

Transport som ordnas som specialomsorg från eftermiddagsverksamhet till elevens hem är avgiftsfri. Det samma gäller om eleven deltar i morgonverksamhet innan skoldagen börjar.

Avgiftsfria transporter för patienter med andningsförlamning

De transporter som personer med andningsförlamning får i samband med vården är avgiftsfria. Vården ska ordnas på sjukhus eller som vård i hemmet utan att patienten skrivs ut från sjukhuset.

[Klientavgiftslagen 5 § \(Finlex\)](#)

FPA:s reseersättningar

FPA kan betala ut ersättning för resor i samband med offentlig eller privat sjukvård eller rehabilitering när kostnaderna i en riktning överskrider självriskén.

Källor

[Klientavgiftslagen 5 § \(Finlex\)](#)

[Lag om klientavgifter inom social- och hälsovården 734/1992 \(Finlex\)](#)

[Lag angående specialomsorger om utvecklingsstörda 519/1977 \(Finlex\)](#)

[Lag om service och stöd på grund av handikapp 380/1987 \(Finlex\)](#)

Räty Tapio, 2017. Vammaispalvelut. Vammaispalvelujen soveltamiskäytäntö. Kynnys ry.

[Lag om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar 459/2015 \(Finlex\)](#)

[Lag om klientens ställning och rättigheter inom socialvården 812/2000 \(Finlex\)](#)

[Förordning om service och stöd på grund av handikapp 759/1987 \(Finlex\)](#)

[Socialvårdslagen 1301/2014 \(Finlex\)](#)

Anvisningar. Rehabilitering på grund av trafikolycka eller olycksfall. VKK

[Förordning om klientavgifter inom social- och hälsovården 912/1992 \(Finlex\)](#)

[Reseersättningar \(Fpa.fi\)](#)

[Lag om grundläggande utbildning 628/1998 \(Finlex\)](#)

[Lag om småbarnspedagogik 540/2018 \(Finlex\)](#)